

	Foreslaaet		Bevilget	
	Sum.	Rd.	Sum.	Rd.
2) (A. c. 2. Vet. Nr. 9.) Justitsministerens Forslag tiltraadt af Udvalgets Fleertal:				
Summen forhøies med 550 Rd.	2086.	60.	2636.	60.
vedtoges eenstemmigt med 64 Stemmer.				

Det næste Affsnit, der sættes under Forhandling, dannedes af Posterne, E. og F. med de dertil stillede Ændringsforslag. (See. Vet. Anh. B. Sp. 85 fgg. Nr. 10. og Sp. 89—90 Nr. 7, samt Forslag af Alberti Tid. Sp. 1759—60).

Ordføreren: Den Medsættelse, som Udvalget har foreslaaet, staaer kun i Forbindelse med, at man i Regnskabet i flere Aar har budgetteret en større Sum, end der har været forbrugt, og da dette Forhold har gjentaget sig oftere, har man rolig troet at kunne foreslaae en saadan Medsættelse, som tilmed ikke gaaver ned, under det Beløb, der hidtil har været forbrugt.

Alberti: Det Ændringsforslag, som jeg har stillet til § 9, om at forøge den Sum 300 Rd., der er forlangt til Comiteen for moralsk forpærvede Personer, især den opvoksende Ungdoms Forbedring, til 600 Rd., vil væsentlig finde sin Motivering i et Skrift, der er blevet omdeelt til Thingets Medlemmer, nemlig den Beretning, som Comiteen har udgivet om Opdragelsesanstalten paa Flakkebjerg. Thingets Medlemmer ville sikkerlig have gjort sig bekendte med dette Skrift; jeg skal derfor ikke indlade mig paa Enkelthederne, men blot erindre om det Formaal, som denne Comitee virker for, og om Bestaaenheden af de Personer, til hvis Forbedring vi her votere en ikke ret stor Pengesum. Disse Personers Betegnelse findes meget bestemt udtrykt i den foreliggende Beretning, det er dem, siges der, om hvem man forøvrigt har opgivet ethvert Haab, Børn af den uheldigste Charakter, af den sørgeligste Trods og Haardnakthed, og som allerede have gjort det første Skridt paa Forbryderbanen. Det er til saadanne Personers Forbedring, at denne Post er kommen ind i Finantsloven, og jeg troer, at naar man seer hen til de Virkninger, som Institutet paa Flakkebjerg har frembragt i de 20 Aar, hvori

det nu har bestaaet, og den sørgelige Bengestilstand, hvorunder det for Diebliffet virker, vil der være al Anledning for Thinget til at forhøie denne Sum. Skriftet, som jeg har her, oplyser, hvorledes der i de 20 Aar har været indsat 229 Personer til Forbedring i Anstalten, og hvorledes der af disse 229 Børn, der alle havde begyndt med at komme ind paa Forbryderbanen, og for hvilke Flakkebjerg var den sidste Tilflugt forinden Forbedringshuset, kun er falden 19 tilbage. Jeg troer, at der i disse Tal ligger et praktisk Bevis for det Held, hvormed Anstalten har virket, og den Omhu, hvormed Bestyrelsen, baade den tilsynshavende og den overordnede, arbejder. Skriftet oplyser, hvorledes der for et Barns Underhold paa Flakkebjerg kan antages at medgaae circa 90 Rd. aarligt, medens Betalingen for Communen eller for de Private, som indsætte Børn paa Flakkebjerg, kun er omtrent 40 Rd. for hvert Barn, forsaavidt som der hidtil er blevet betalt Noget; thi der er ikke betalt for 145 Børn; altsaa over Halvdelen af disse Børn ere ved frivillige Bidrag blevne faldte tilbage fra at betrede Lastens Bane. Men, siger Skriftet, da Bestyrelsen kun kan vente at have en aarlig Indtægt af 1000 Rd. fra Communerne og Andre, og da Stiftelsen har været nødsaget til at angribe sin Capitalformue, fordi et Beløb af 7500 Rd., hvorfor en afdød Hædersmand, Etatsraad Hvidt, i lang Tid havde staaet i Forskud for Anstalten, og som denne havde havt rentefrit af ham, skulde tilbagebetales og nu er tilbagebetalt, saa vil den aarlige Indtægt end mere derved formindskes. Naar man betragter Saagen fra det rene Pengestandpunkt, saa troer